

CERKVENI GLASNIK

Izhaja zadnji teden v mesecu ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO Posamezna številka stane 2 Din.

Na pot!

Čemu poseben list za eno samo župnijo? Tako se bo morda kdo vprašal, ko mu pride v roko naš »Cerkveni Glasnik za trziško župnijo«. Na to vprašanje kratek odgovor!

Moderno življenje po mestih in industrijskih krajih samo po sebi nekako odtuja vernike od cerkve. Delo današnjega uslužbenca je pogosto krivo, da se s težavo udeležuje službe božje, mnogi niti v nedeljo ne morejo k sv. maši. Med farno duhovščino in verniki je premalo stikov. Današnji svet po večjih župnijah premalo pozna svoje dušne pastirje, pogosto ne razume njihovega delovanja, vse se prerado presoja samo s političnega stališča. Vernik v industrijskih krajih je morda vedno v ozračju veri in cerkvi sovražnih sodelavcev ali predstojnikov, pogosto mora poslušati ugovore in napade proti veri, cerkvi in duhovščini in tako v tem nevarnem ozračju peša morda tudi njegovo versko prepričanje in življenje.

Vernost dobrega trziškega ljudstva je bila vedno znana daleč naokrog. Tudi že danes je jedro naših župljanov globokoverno, vendar se pa kuga veri sovražnega duha tudi pri nas vedno bolj razširja. Tudi v naši sredi imamo že — moderne pagane, ki več ali manj očitno propagirajo svoja načela. So, ki k cerkvenim govorom ne pridejo več —; morda bodo brali — vsaj — Cerkveni glasnik!

Cerkveni Glasnik za trziško župnijo bo gojil ožje stike med verniki te lepe župnije in farno duhovščino.

Pojasneval bo dušno pastirsko delovanje v župniji.

Branil bo vero in cerkev, gojil bo cerkveno mišljenje in življenje v župniji.

Budil bo duha krščanske dobrotelosti in pozornost za krščansko vzgojo mladine.

Vršil bo nalogo oznanila vseh cerkvenih opravil in prireditvev.

Cerkveni Glasnik ni in ne bo nikak političen list, pač pa bo odkrito pojasneval dolžnosti krščanskih načel v privatnem in javnem življenju.

Take župne liste imajo že po Nemčiji. Pri nas je to prvi poizkus, ki se bo obnesel ali ne — kakor se bodo župljani zanimali za njega in ga podpirali.

Naj gre torej na pot po naši lepi župniji. V vsako družino naj pride, vsakemu župljanu naj govori! Naj spremlja Bog njegovo pot, naj presveto Srce Jezusovo blagoslovi to delo, naj ga varuje in neguje preblašena devica — farna patrona!

Verska obnova.

Zadnja leta — po vojski — gre po vsem svetu nekak nov duh — hrepenenje po verski obnovi, po verski reformi src. V Angliji se je vrnilo v katoliško cerkev okrog 40.000 vojakov, ki so prišli iz francoske fronte, sam angleški premier-minister je javno izjavil, da ni misliti moralne obnove človeštva brez vere in brez verske vzgoje, po Franciji in Nemčiji — povsod prešinja po vojnih grozotah razboljena in razočarana srca glase klic: nazaj k Bogu, nazaj k Kristusu, nazaj k veri, k praktičnemu krščanstvu. Duh verske obnove se uveljavlja tudi pri nas vedno bolj.

Kaj je to?

Verska obnova ni nič drugega, kakor prerodenje človeštva k praktičnemu krščanstvu.

Vera mora biti trdno prepričanje o resničnosti vseh od Boga razodetih resnic, ki jih uči Kristusova, nezmotljiva Cerkev. Krščanstvo ni prazna teorija, ampak živa resnica. Krščanstvo nujno zahteva življenje po veri. »Vera brez del je prazna«. Ne tisti, ki pravi: Gospod, Gospod, tisti ne pojde v nebeško kraljestvo, ampak, tisti ki spolnjuje voljo Gospodovo. Tako uči Kristus!

Krščanstvo ni za parado — ob državnih praznikih in večjih slovesnostih — krščanstvo je življenje po božjih in cerkvenih zapovedih. Zahteva vero, molitev, sv. mašo, zakramentne, ljubezen in pravico do bližnjega. Brez tega je »vera« — ki jo nekateri še imajo — prazna. Verovati je treba vse resnice — spolnjevati vse zapovedi.

Krščanstvo zahteva tudi življenje in mišljenje s Cerkvijo, nekak družinski čut z vsem, kar je krščanskega, cerkvenega. »Kdor Cerkve ne posluša je kakor pagan in očitni grešnik«. »Kdor Vas ne posluša, — mene ne posluša«. To so besede Kristusove.

Krščanstvo obsoja vs. ko polovičarstvo. »Kdor ni z menoj je proti meni«, pravi Gospod. Ali si kristjan, ali nisi! Če si, moraš biti popoln, praktičen, to se pravi vsaj truditi se moraš po svojih močeh, da boš tako živel, kakor veruješ, kakor Bog, Cerkev in tvoja vest ukazuje.

S takim duhom prekvasiti človeštvo, to je naloga verske obnove. In v tem duhu hoče v naši župniji delovati tudi naš Cerkveni Glasnik.

Šolski vestnik.

Popoldanska služba božja.

Vse premalo se zavedamo Kristove ugotovitve. Pisano je: »Človek ne živi samo ob kruhu, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust!« Zdi se, da je v povojnem času znova prav občutno zamrj v ljudeh čut za te besede. Povzdiguje in ceni se le to, kar se da prijeti, kar nasiti telo. Duša pa je potisnjena v stran. Za dušne potrebe le ljudem le malo mar! Ni čuda, da tudi božja beseda, ki hrani dušo dandanes pri ljudeh ni v posebnem kreditu.

Vse drugače sv. Cerkev! Jasno je, da telo brez hrane ne more živeti. Prav tako duša brez dušne hrane ne more živeti, ne more ostati stanovitna v živi veri in v dobrih delih. Nujno ji je treba raznolike hrane: molitve, sv. zakramentov in nič manj božje besede, neprestanega verskega pouka. Sv. Cerkev vse to dobro ve. Zato ji ob nedeljah ne zadostuje samo ena služba božja, samo enkratna pridiga. Postavila je tudi popoldansko službo božjo, v središče te službe božje pa je zasadila krščanski nauk. Glavni namen popoldanske službe božje je pouk v verskih resnicah, da se naša duša zopet in zopet nahrani s temi resnicami in ostane tako čila v verskem udejstvovanju.

Jezus in sv. Cerkev; oba nas prepričujeta o nujnosti, o potrebi neprestanega pouka v verskih resnicah. Razumljivo je, da noben kristjan, posebno pa vzgojitelj ne sme biti gluhi in slepi za to potrebo! Za vzgojitelja ni dovolj, da se sam zase zaveda te nujnosti. Njegova sveta dolžnost je, da že mladini

vcepi zavest, kako potreben, nujen je za kristjana neprestan pouk, oziroma neprestano poslušanje božje besede verskih resnic.

Kdo more tedaj zameriti katehetu, če se na vse načine prizadeva privabiti šolsko mladino tudi k popoldanski službi božji! Največje veselje bi bilo zanj, ko bi vsako nedeljo vsi šolarji prišli k večernicam. To je ideal. Žalibog, danes smo še daleč od tega ideala. Ravno šolarske vrste so pri krščanskem nauku tako redke. Pri tem žalostnem pogledu človek nehote večkrat vzdihne: Oh, da bi starši le malo bolj vpoštevali krščanski nauk, pa bi bilo mnogokaj bolje! Starši, Vaše podpore si želimo! Iz izkušnje vemo, da se po veliki večini ob nedeljskih popoldnevih šolarji potikajo okrog, v cerkev jih pa ni. Ali bi toliko stala ena, pa odločna beseda: »Otroci, popoldne pa vsi v cerkev!« Samo ene besede treba, pa bi bilo naše prizadevanje kronano z veliko večjimi uspehi, otroci bi pa bili še v poznih letih hvaležni.

Izvajati nočemo nobene sile! Priporočamo pa veliko šolarjem, naj vsi prihajajo k večernicam. Vendar za otroke samo splošna priporočila ne zadostujejo. Treba jim je jasnih navodil. Zato imamo že dalj časa za vsak mesec odločenih par nedelj, ko pravimo: »Danes je pa muss!« Danes pa morate vsi priti k večernicam. Sicer je trd ta »muss«, a potreben, da dvigne vsaj parkrat na mesec tudi najbolj zanikrne k večernicam. Računamo na uvidevnost in dobro voljo staršev. Menimo, da pač ni za nikogar preveliko breme, če pride vsaj dvakrat na mesec k večernicam. Prosimo starše: »Pristopite na pomoč in pošiljajte svoje otroke k večernicam vsaj vsako drugo in četrto nedeljo v mescu!«

O tem, kako otroci obiskujejo službo božjo, vodimo že eno leto natančno statistiko. Prihodnjic obelodanimo za zgled tozadevno tabelo, ki je zelo poučna za gorečnost naših staršev.

Dopisni zvezek.

Za verskonravno vzgojo naših otrok je neprecenljive vrednosti, ja, naravnost potrebno, da so starši in katehet v vednem stiku. Kolikokrat se ravno vsled medsebojnega nepoznanja zgodi, da starši krivo sodijo katehetovo ravnanje, a nasprotno tudi katehet napačno presoja zadržanje otrokovih staršev. Tudi je največkrat v veliko škodo, če starši prav nič ne zvedo, kako se njihov otrok med letom uči in obnaša. Neredko ima katehet kako posebne želje do staršev, včasih bi se tudi starši radi pogovorili s katehetom, pa ni prilike za to!

Da se vsem tem neprilikam odpomore, smo letos uvedli takozvani dopisni zvezek. V njem dopisuje katehet staršem, starši pa lahko dopisujejo katehetu. Zvezek hrani učenec med šolskimi knjigami.

Katehet bo v zvezek zapisal vsak red iz verouka, da bodo starši vedno sproti vedeli, kako se njih otrok uči. Od časa do časa bo popisal učenčev obnašanje v šoli, v cerkvi, njegove napake, dobre strani itd. Starši doma prebero in v dokaz, da so prebrali, podpišejo.

Otroci so si že z velikim veseljem nabavili dopisne zvezke. Starši, zdaj leži na vas, da ti zvezki ne ostanejo brez pomena. Nekaj učenec se je izrazil: »Naši mami je pa vseeno, kakšen sem!« Seveda ko bi se o vseh starših moralo tako reči, potem so dopisni zvezki brez slehernega haska. Toda dobri starši so hvaležni za vsako najmanjše sredstvo, ki bi moglo koristiti njih otroku. Pokažite vpricho otroka vsikdar veliko zanimanje za ta zvezek. Pokažite veselje, če hoste brali, da otrok napreduje. A ne štedite tudi s skrbjo, da se otrok poboljša, če ga zvezek pograja.

Starši, če ne odrečete, bo dopisni zvezek izbrano sredstvo, da bodo Vaši otroci po skupni, medsebojni pomoči rastle »v modrosti in milosti pri Bogu in ljudeh...«

Poučevanje verouka.

V šolskem I. 1924/25 poučuje verouk g. Matija Škrbec na meščanski šoli v I. dekliškem in IV. razredu. G. Franc Vavpotič poučuje na tržiški ljudski šoli v deškem III. IV a, IV b in

V. razr., v dekliškem III. a, III. b, IV. in V. ter v gorskem razredu. G. Anton Selan poučuje na šentanski šoli, na meščanski šoli I. deški, II. in III. razred ter na tržiški osnovni šoli v prvih in drugih razredih. G. Škrbec poučuje po 4 ure, gg. Vavpotič in Selan pa vsak po 17 ur na teden.

Mesečne spovedi.

Vsa šolska mladina na osnovni šoli prejema mesečno sv. zakramente. Spovedi so ob sobotah popoldne po šoli. V mescu oktobru pridejo k spovedi dečki iz II. in III. razreda v sob., 11. okt. dečki iz IV. a, IV. b in V. razr. pa 18. oktobra. Deklice iz II, III a in III b razr. 25. okt., iz IV. in V. razreda pa 31. oktobra. Skupno sv. obhajilo je vsakikrat naslednjo nedeljo po 8. sv. maši. Starše prosimo, naj pazijo, da otroci ob takih dnevih pomotoma ne zajutrukejo pred sv. mašo.

Za meščansko šolo je mesečno sv. obhajilo: Prvo nedeljo v mesecu vsi dečki, deklice vse zadnjo nedeljo.

Rožnivenški mesec.

Oktober je nekako posvečen sv. rožnemu vencu in rožnivenški Materi Božji.

Nekaj ganljivega je, iti zvečer po trgu ali vasi, pa ti tu in tam prihaja na uho iz hiš skupna, družinska molitev sv. rožnega venca. Hvalobogu, pri nas se zvečer še marsikje skupno molit ta lepa molitev! Očetje in matere, skrbite, da ohranite skupno večerno molitev v družini — da ohranite v družini sv. rožni venec! Prva je večerna molitev, potem šele pridejo družbe, društva, odseki in vse drugo delo. Vse, tudi še tako potrebne organizacije, ne smejo nikdar ovirati družinske molitve in skupne molitve sv. rožnega venca. Skupna molitev posveti vse družinsko življenje. »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu — tam sem jaz sredi med njimi«, pravi Gospod. Kjer je skupna molitev v družini, tam je Gospod, tam je pravo krščansko življenje, tam je božji blagoslov. Uredite vse delo tako, da ne bo trpela družinska molitev!

Da se pa še bolj vnamete za lepoto sv. rožnega venca, naj sledi kratko pojasnilo o tej lepi molitvi.

Sv. rožni venec je vpeljal sv. Dominik, ko so Albižani na Francoskem razširjali krivo vero. Ko je videl s solzami v očeh, kako krivoverci pustošijo mesta in vasi, podirajo cerkve, morijo duhovnike, onečaščajajo podobe Marije in drugih svetnikov, je sklenil vse svoje moči posvetiti tamošnjemu ljudstvu, ki je bilo silno nevedno ter se je zato dalo tem lažje zapeljati. Silni naval krive vere je skušil zaječiti z besedo božjo in z molitvijo. Ko so drugi nastopili proti krivovercem z mečem in silo, se je sv. Dominik boril proti njim z ljubeznijo, podukom in potrpljenjem, posebno z molitvijo sv. rožnega venca. Marija sama je učila sv. Dominika moliti sv. rožni venec ter ga bodrila, naj to nebeško molitev goreče širi med ljudstvom. Molitev sv. rožnega venca je pokazala svojo veliko moč. Nad 100.000 krivovercev je spreobrnil, brezšteviline grešnike je spravil na prava pot.

Da bi pa mogel goreči še več izgubljenih duš rešiti, je ustanovil l. 1216 dominikanski red. Odločil je, da naj nosijo redovniki sv. rožni venec ob pasu na levi strani. Kamorkoli so prišli ti redovniki, so ljudstvu oznanjevali božjo besedo in širili molitev sv. rožnega venca, tako da jih moramo imenovati apostole sv. rožnega venca. Sv. rožni venec so rabili kot podlago in vodilo svojim pridigam. Razlagali so sproti vsako skrivnost, potem pa z ljudstvom molili oni oddelek te molitve. Tako so vodili ljudstvo po molitvi sv. rožnega venca k sv. veri nazaj. Povsod so ustanavljali rožnivenške bratovščine. Vpisali so se v to bratovščino cesarji, knezi, grofi, škofje, opati, mašniki in obilno število ljudstva.

S čudovito naglico se je razširila pobožnost sv. rožnega venca tja v najbolj oddaljene kraje sveta. Vsi narodi so sprejeli to milostno darilo Marije ter slavili njeno svetost, veličanstvo in moč. Postal je sv. rožni venec kras velikašev in ljudstva. Sploh je ni bilo najti skoraj krščanske hiše, kjer bi ne molili sv. rožnega venca, Leon XIII. »rožnivenški papež«.

je vabil vsako leto v okrožnicah, naj posvete verniki mesec oktober tej molitvi kot najpripravnejši, pomoček, da bi se odpravila zla naše dobe in je podelil razne odpustke, n. pr. 300 dni odpustka dobi za vsak oče naš in češčno Marijo, popolnoma odpustek enkrat v letu na poljuben dan, če se moli dnevno celo leto. Za skupno molitev a) 10 let odpustka, če se moli skupno doma, v cerkvi ali v kaki kapeli, b) popolnoma odpustek zadnjo nedeljo v mesecu, ako se moli trikrat v tednu.

Naj bi se razlegla molitev sv. rožnega venca v vseh tržičkih družinah v celém letu, posebno pa v mesecu oktober, potem bi izginilo marsikatero družinsko zlo.

Krščanska šola.

31. avgusta se je tiho ustanovilo društvo »Podružnica krščanske šole« v Tržiču. Izvolil se je sledeči odbor: Jožef Femic, načelnik; Jožef Vider, načelnika namestnik; Franc Kogoj, tajnik; Martin Slapar, blagajnik; Ivan Majeršič, Rudolf Pečjak, Matija Škerbec.

Čemu je to društvo? Tega ne more nihče tajiti, da se svobodomiselnost po vsem svetu bori za to, da bi razkristjani- lo šolo, da bi odtrgalo mladino od Cerkev in duhovnika, da bi preprečilo krščansko vzgojo mladine. Na francoskem so v šolah popolnoma zatrli verouk in vrgli križ iz šol, mladini se v šoli ne sme govoriti ne o Bogu, ne o Kristusu, ne o krščanstvu. Mladino hočejo vzgojiti brez Boga. Po francoskem zgledu hočejo svobodomiselnici povsod vpeljati nekrščansko šolo. Tudi pri nas!

Učiteljstvo, organizirano v »Udruženju jugoslovanskega učiteljstva« (U. J. U.), kjer je večina slovenskega učiteljstva organizirana, je na svojem zadnjem zborovanju pred par tedni sklenilo, da zahteva, da verouka ne smejo učiti duhovniki — ampak učitelji. To bi bila seveda »krasna krščanska vzgoja«, ko bi učilo našo mladino in jo »krščansko« vzgajalo tudi tako učiteljstvo, ki samo nima vere! Mi nočemo jemati učiteljstvu dobrega imena, nasprotno, mi vedno učimo mladino, da naj spoštuje svoje učitelje, toda resnica je, da precejšen del slovenskega učiteljstva ne spolnuje verskih dolžnosti in ravno ti zahtevajo, da bi oni učili verouk, duhovnik pa bi ne smel — v šolo. Tako tisti del učiteljstva sam sili, da se branimo proti njim.

Prejšnji prosvetni minister je sporazumno z učiteljstvom, ki je organizirano v U. J. U., napravil načrt novega šolskega zakona. Ta načrt ne govori nikjer o kaki verski vzgoji! Skoro vse pravice Cerkev in staršev do vzgoje mladine bi ta zakon odpravil. Tako je jasno, da hočejo tudi pri nas vreči križ in duhovnika iz šole!

Katoliški starši so pod smrtnim grehom dolžni skrbeti za katoliško vzgojo svojih otrok! Če vidijo, da se namerava njihovim otrokom vzeti krščansko vzgojo v šoli, so dolžni boriti se do skrajnosti za krščansko šolo.

Vse je mogoče, da bodo katoličani kdaj pri nas morali zidati svoje lastne šole —! Katoliški starši morajo v današnjih razmerah vedno stati na braniku, da jim svobodomiselnici ne razkristjanijo — šole. Zato je v današnjih razmerah nujno potrebna organizacija staršev, ki se bo borila za krščansko šolo in vzgojo in taka organizacija je — društvo »Krščanska šola«.

Vsi starši, ki jim je na srou krščanska vzgoja mladine, bi morali biti člani tega društva. Letna članarina znaša 3 Din. Člane vpisuje sedaj župni urad. Prvi prosvetni večer v »Prosvetnem društvu sv. Jožefa« bo posvečen krščanski šoli in vzgoji. Takrat se bo o tem natančneje govorilo. Vabimo vse, da se v obilnem številu udeležite dotičnega prosvetnega večera.

Krščanski starši — skrbite za krščansko vzgojo svojih otrok!

Oznanila za mesec oktober.

Meseca oktobra se vrši v župni cerkvi rožnivenška pobožnost. Ob nedeljah se moli sv. rožnivenec pri popoldanski službi božji, ob delavnikih pa se vrši rožnivenška pobožnost vsak večer ob 7 uri. Kdor zmoli en rožni venec, prejme vselej 7 let in 7 kvadragen odpustkov, na rožnivenško nedeljo in celo osmino prejmejo pop. odpustek oni, ki obišejo župno cerkev in zmolijo en rožni venec, pop. odp. prejmejo tudi oni, ki po osmini vsaj 10 dni po vrsti molijo sv. rožni venec.

3. okt. prvi petek v mesecu, v župni cerkvi ob 6. in v dekliškem domu ob 6.30 sv. m. z blagoslovom.

5. okt. XVII. ned. po bink. — rožnivenška — prva nedelja v mesecu. Skupno obhajilo mladeničev in mož. Sv. maše doma ob 6., 8.15 in 10. uri, pri Sv. Ani ob 10. uri z darovanjem za cerkev. Pop. ob 2. uri molitve — moli se osma ura.

12. okt. XVIII. n. p. b. služba božja doma po navadi.

18. okt. Sv. Luka zj. ob 6. uri urna sv. maša.

19. okt. XIX. n. p. b. praznik posvečevanja cerkva. Ob 6. in 10. sv. maša z dvema blagoslovoma. Ob 8.15 sv. maša z blagoslovom. Ob 9.45 procesija okrog župne cerkve, ob 10. uri slovesna sv. maša z leviti.

Ta dan je pri vseh cerkvenih opraviilih dop. in pop. darovanje za župno cerkev, ki se toplo priporoča.

21. okt. god sv. Uršule, ob 6. uri sv. maša za bratovščino Sv. Uršule, pop. odpustek za njene člane pod navadnimi pogoji.

26. okt. XX. n. p. b. Služba božja po navadi. Po litanijah shod bratovščine Sv. Uršule. V to bratovščino vpisuje g. kaplan Selan.

28. okt. god apostolov Sv. Simona in Jude, ob 6. uri far- na sv. m.

31. okt. vigilija praznika vseh svetnikov. Zapovedan strogi post — za vživanje mesa in pri jedi.

Cerkveni koncert priredi naš cerkveni pevski zbor z orkestrom v župni cerkvi v nedeljo dne 12. oktobra. Začetek ob 8. uri zvečer. Čisti dobiček je namenjen za popravilo cerkvenih orgel in nabavo instrumentov. Vstopnice se bodo prej prodajale pri gospej Tavčarjevi. Spored se objavi na plakatih in bo prav zanimiv. Take koncerte prirejajo po mestih povsod. Ker se pojo same nabožne pesmi, ni to nikaka nečast za svet kraj. Pri našem koncertu se bodo pele same nove pesmi, ki se pri nas še niso pele. Skladbe so vse prvovrstne, upamo da bo udeležba častna za Tržič.

III. red. Tretji red obhaja v oktobru slovesno tridnev- nico na čast sv. Frančišku. V ta namen bo 2., 3. in 4. oktobra že ob tričetrt na šest sv. maša s petjem. Po evangeliju bo vsakikrat nagovor. V soboto, 4. oktobra, bo med sv. mašo skupno sv. obhajilo. Po sv. maši bo v četrtek in petek papežev blagoslov, v soboto pa vesoljna odveza. Udeležba je ob- vezna ja vse tretjerednike. V petek — 3. oktobra — je za vse tretjerednike strogi post na čast sv. Frančišku. Običajna sv. maša na prvi torek ta mesec odpade. V nedeljo 26. okt. bo po litanijah za tretjerednike ura molitve, zaeno je seja odbora v kaplaniji.

Vestnik dobrodelnih ustanov.

a) **Vincencijeva konferenca.** Blagajniška knjiga za leto 1924 izkazuje s 15. septembrom: Dohodkov 45.600 Din 35 p, izdatkov pa 45.394 Din. 15 p.

V na novo opremljenih prostorih dečjega zavetišča se nahaja 8 dečkov in 17 deklic, skupaj 25 gojencev. Dnevno zavetišče pa poseča 33 otrok. Kras zavoda je lična kapelica v kateri se hrani Najsvetejše.

Pripomnimo, da zavod ni namenjen samo za šoloobvez- ne otroke, tudi starejše deklice, ki bi se hotele vaditi v gos- podinjstvu se sprejemajo.

b) **Elizabetna konferenca** podpira redno 22 revežev in daje potrebnim enkratne podpore. Letos, do 15. sept. 1924 je imela 1558 Din. 10 p dohodkov in 1530 Din. 25 p stroškov, prebitek 27 Din. 85 p.

c) **Sv. Antona kruh.** Iz nabiralnika se je dvignilo Din. 546.54, podpor se je dalo Din. 478.85. Prebitek Din. 67.69.

Mnogo so tudi dobrosrčni ljudje darovali prirodnim, drv in obleke, vse to se natanko zabeležuje, koncem leta bomo pa tudi o tem vestno položili račun.

Vsem velikodušnim dobrotnikom pa že danes kličemo: Bog plačaj!

Seje: Vincencijeva konferenca 10. in 24. okt. ob 6. uri zvečer v župni pisarni. — Elizabetna konferenca 5. okt. ob 3. uri pop. v kaplaniji.

Dobrodrelna loterija se priredi 9. nov. Priporočamo se za dobitke!

Razno.

Sokol in krščanska vzgoja. Radi tozadevne pridige 14. sept. so se nekateri pristaši Sokola razburjali. Naj tu podamo kratko pojasnilo — glede te zadeve. Med drugimi resolucijami za II. sokolski sabor je tudi ta: »Jugoslovansko sokolstvo usvaja Tyršovo sokolsko misel telesne npravne in duševne vzgoje v vsem njenem obsegu. Tyršova sokolska misel in vzgoja pa sloni na protikrščanskem, od Cerkve obsojenim svobodomiselstvu. Torej je jasno, da hoče Sokol v svobodomiselnem duhu vzgajati našo mladino — to je brez krščanskega temelja.

Naši Sokoli vedno povdarjajo, da so isto kot češki Sokol, od katerega imajo ime in načela. Oče češkega Sokola je Tyrš. Kakšno je razmerje češkega Sokola, oziroma Tyršovega vzgojnega sistema napram katoliški cerkvi se je z vso jasnostjo pokazalo na prvem vsesokolskem zletu po vojski v Pragi. Vse tribune in stebri na sokolskem telovadišču so bile preplejene z lepaki: »Proč od Rima, kdor je Sokol ni katolik, kdor katolik ta ni Sokol!« V listu »Novi Rod« je v številki od 1. marca 1920 zapisal nek Sokol te besede: »Jasno je, da noben Sokol ne more biti rimski vernik . . . Sokolstvo in katolicizem se izključujeta . . . Enkrat in za vselej in enkrat in za vse Sokole: mi smo v boju ne samo proti Orlom, ampak proti papežu, kardinalom in vsem nenarodnim duhovnom.« Jasno je torej, da resničen katolik ne more biti — Sokol!

Gospa Marija Rožič je podarila tukajšnemu župnemu uradu 200 let staro sliko nekdanjega tržiškega rojaka in župnika Jurija Samnica. Iskrena hvala! —

Po župniji je gotovo še več starih slik nekdanjih tukajšnjih dušnih pastirjev ali kakih drugih starih slik domačih slikarjev in raznih starin, ki se uničujejo kje pod streho. Te reči imajo za zgodovino župnije veliko vrednost. Prosil bi, da jih darujete župnemu uradu. Če bo le mogoče, napravimo mal farni muzej, kjer bo vse to shranjeno in razstavljeno.

Farna knjižica v kaplaniji se otvori v nedeljo 12. okt. Nabavile so se skoro vse nove knjige. Knjige se bodo proti mali odškodnini izposojevale vsako nedeljo po osmi sv. maši.

Zaročencem. Pouk za zaročence je v župni pisarni ob torkih ob 5.30 pop. Kdor je rojen v tržiški župniji mu ni treba prinesiti nobenih listin; zaročenci, rojeni drugod, morajo prinesiti krstni in samski list. Kdor od mladosti stanuje v Trziču, a je rojen drugod, temu ni treba prinesiti samskega lista. Italijanski in madžarski podaniki si morajo oskrbeti od pristojnega županstva oklicni list in spričevalo, da morejo skleniti zakon.

Poročeni pari v letu 1924. Ahačič Lovro — Lehrmann Margareta 26. jan.; Kavčič Rok — Kališnik Marija 4. febr.; Koželj Karl — Jeglič Julijana 11. febr.; Novak Jožef — Kos Marija 11. febr.; Oman Janez — Globočnik Justina 11. febr.;

Smolič Lovro — Tadel Leopoldina 17. febr.; Zaletel Jožef — Grossmajer Frančiška 1. marca; Mokorel Simon — Podrekar Angela 1. marca; Bavdek Ladislav — Klofutar Marija 21. aprila; Ahačič Jožef — Grašič Helena 27. aprila; Kostanjevec Vinko — Mavec Ana 27. aprila; Miškec Jožef — Laibacher Štefi 28. aprila; Kajbič Franc — Pangerčič Antonija 17. maja; Novak Pavel — Štefe Alojzija 1. junija; Pozvek Jožef — Škaper Ana 7. junija; Rupar Janez — Poljanec Antonija 9. junija; Ogrinc Franc — Novak Elizabeta 19. junija; Finžgar Jožef — Brešar Marija 9. julija; Babič Franc — Kokalj Franica 17. julija; Šiberlj Mihael — Aleš Dorotea 20. julija; Hočevnar Jožef — Lovšin Alojzija 10. avgusta; Januž Konrad — Kogoj Ivana 17. avgusta; Hudobivnik Franc — Polajnar Katarina 27. avgusta; Bohn Filip — Jeglič Lucija 2. sept.; Smole Karl — Snoj Marija 6. sept.; Brdovnik Janez — Čadež Marija 7. sept.; Perko Mihael — Ahačič Ana 15. sept.

Dekliška Marijina družba. V nedeljo: 12. okt. — po litanijah shod. 19. okt. ob 1.30 uri molitve, 26. okt. skupno sv. obhajilo, Dekliški večer: v četrtek 2. 16. 30. okt. zv. ob 8. uri.

Ženska Marijina družba. V nedeljo 19. okt. po lit. shod. 22. okt. po litanijah ura molitve.

Sv. mašo ob nedeljah zamujati je greh —. Cerkvena zapoved ukazuje biti ob nedeljah pri celi sv. maši; kdor znaten del sv. maše zamudi po lastni krivdi, smrtno greši.

Mrtvim proglašen je Janez Završnik, rojen v Trziču 3. sept. 1862, oženjen v Škocijanu pri Mokronogu, od koder se je pred 10 leti izselil v Ameriko.

Pri vojakih v Sarajevu je umrl Jakob Ahačič, rojen 1903, pristojen k Sv. Ani, sin Petra Ahačiča.

V Kropi je umrl 28. avg. 1924 Franc Brtoncelj, usnjar.

Nabirke: Misijonski teden 2100 Din., za poplavlence v Sori in Polhovem gradu 750 Din.

Spomenik vojnim žrtvam se namerava napraviti na tukajšnjem pokopališču. Na spomeniku bi bila imena vseh faranov, ki so padli ali umrli v svetovni vojni. Podrobnosti objavimo prihodnjic v novemberski številki, ki bo posvečena umrlim faranom.

Izpiski iz matice. Župni urad sme napraviti krstni list samo za tiste, ki so bili rojeni v tržiški župniji; mrtvaški list samo za tiste, ki so tu umrli; poročni list samo za doma poročene. Rodbinski list more župni urad sestaviti le za tiste rodbine, katerih članov poročne in rojstne podatke ima v tuuradnih knjigah. Mnogi se zglasijo radi vojaščine za rodbinsko polo, a so se priselili od drugod in se niso nikdar priglasili župnemu uradu, takim župni urad ne more sestaviti uradne rodbinske pole, ako nimajo seboj poročnega lista in uradnih rojstnih podatkov otrok.

Vsaka družina, ki se priselil v Trzič, naj se zglesi v župnem uradu! Oče ali mati naj prinese rodbinski list od župnega urada, kjer je družina prej stanovala, če tega nima, bo za potrebne podatke oskrbel sam župni urad, samo da se tu družina zglesi.

Vsaka družina, ki se izselil iz Trziča, naj se zglesi v župnem uradu, da dobi rodbinsko polo, s katero se zglesi pri onem župnem uradu, kamor se preseli!

Cerkveni glasnik se bo prodajal pred župno cerkvijo vsako zadnjo nedeljo v mesecu. Tistim družinam ali osebam, ki se zglasijo kot stalni naročniki, se bo pa donal na dom. Vsaka številka se plača sproti, Vsak faran naj bere Cerkveni glasnik!